

ZOEKER

'Zoals iedereen die in deze regio (Noord-Limburg, red.) is opgegroeid, ben ik katholiek opgevoed. Maar als kind had ik er weinig mee. Eenmaal volwassen bleef dat zo; onze kinderen hebben we ook totaal niet christelijk opgevoed. Wél ben ik altijd een "zoeker" geweest. Vanaf mijn 16de deed ik aan yoga en verdiepte ik me in de oosterse filosofie. Ik heb een yogalerarenopleiding gedaan en jarenlang yoga-les gegeven. Nog steeds start ik elke dag met yoga. Door een collega, die mij het boekje *Een levensregel voor beginners* gaf, kwam ik veertien jaar geleden toch weer in contact met het christendom. Het was in een periode waarin ik ging beseffen dat mijn leven eindig is en dat zingevingsvragen omhoogkwamen. Ik wist niet dat we in Europa óók een mooie mystieke cultuur hebben. Soms breng ik wat tijd door in het benedictijnerklooster; het gebed en gregoriaans gezang werken voor mij heel meditatief en rustgevend.'

CATECHISTENOPLEIDING

'Na een paar meter boeken te hebben gelezen, was ik toe aan meer verdieping. Een studie theologie was niet te combineren met mijn werk als huisarts. Uiteindelijk ontdekte ik de catechistenopleiding aan het bisdom in Roermond. Vier jaar lang ging ik daar samen met mijn vrouw elke zaterdag naartoe; in november ben ik afgestudeerd. De opleiding is, kort gezegd, gericht op het begrijpen, geloven en dienstbaar worden – je gaat vrijwilligerswerk doen – binnen het rooms-katholieke geloof. Het eerste jaar hebben mijn vrouw en ik niemand verteld dat we met de opleiding bezig waren. Zelfs onze twee volwassen kinderen en onze beste vrienden niet. Het was geen doelbewust verzwijgen, maar voor mij voelde het ongemakkelijk en niet stoer om te vertellen. Gelukkig heeft niemand afwijzend gereageerd, we hebben niemand verloren.'

DE PRAKTIJK

'De laatste jaren ben ik een gelovig mens en in die wereld is geen plaats voor euthanasie. Tot voor twee jaar was ik wél bereid euthanasie uit te voeren, al heb ik het nooit gedaan. Palliatieve sedatie is vaak een goede oplossing. Ik vind het lastig, want ik kan me voorstellen dat het leven soms zoveel ellende brengt dat iemand verlangt naar het einde. Op de website van de praktijk staat dat ik geen euthanasie doe, maar verder draag ik mijn geloof niet uit ten opzichte van de patiënt. Ook omdat ik mijn praktijkruimte deel met collega's, hang ik geen kruis boven de deur. Ik bid wel tussen consulten door, dat helpt te dealen met onzekerheden en onrust. Een Onzevader duurt 31 seconden en dat kan ik qua tijd wel verantwoorden. Ik heb ook de schietgebedjes ontdekt. Dat leek me vroeger onzin, maar het helpt als ik weet dat er een moeilijke patiënt in de wachtkamer zit. Het verandert mijn mindset.'

BALANS?

'In het christendom bestaat een mooie term: gelatenheid. Dat is een toestand van aan de ene kant dingen laten gebeuren zoals ze gebeuren en daar vrede mee hebben, en aan de andere kant streven naar je idealen. Zo voel ik me op dit moment, een relaxedheid die heel diep van binnen zit, heel waardevol.' **Simone Paauw**

De balans portretteert artsen en hun drukke leven. Hoe combineren zij werk en privé? Heeft u hierover zelf een verhaal dat het vertellen waard is? Mail dan naar redactie@medischcontact.nl.

Leeftijd: 59 jaar

Persoonlijk: getrouwd met Merche (59, analist), kinderen: Vincent (33) en Lieke (31)

Werk: huisarts, vier dagen per week

Vrijwilligerswerk: gemiddeld enkele uren per week voor de parochie

Sport: twee keer per week hardlopen

‘Ik bid het Onzevader tussen consulten door’

Huisarts **Con Derks** herontdekte veertien jaar geleden het geloof. Hij besloot zich er verder in te verdiepen door het doen van een intensieve catechistenopleiding.